

4) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 92 af 23. Maj 1902 om Skolebespisning.

Mødet hævet Kl. 4⁵.

29de Møde.

Tirsdag den 19. November, Kl. 1.

Formanden: Ved Skrivelse af Dags Dato meddeler Landbrugsministeren, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Forandring i Loven om Begunstigelse for landøkonomiske Forskudsforeninger af 26. Marts 1898.

Ved Folketingsmanden for Viborg Amts 2den Valgkreds (Sveistrup) er modtaget et Andragende fra Formanden for Landets Fysici om de nuværende Embedslægers Repræsentation i den Kommission, der er foreslaaet nedsat til Forberedelse af en Omordning af Statens civile Sundhedsvæsen.

Andragendet vil blive tilstillet Udvalget for Andragender.

Ved Folketingsmanden for Ribe Amts 1ste Valgkreds (S. Sørensen) er modtaget et Andragende fra Vinterlærere, Vinterlærere og Biskolelærere i Vestjylland, blandt andet angaaende Ordningen af deres Pensionsforhold.

Andragendet vil til sin Tid blive tilstillet det Udvalg, der maatte blive nedsat til Behandling af Forslag til Lov om Lønninger for Lærere og Lærere i Folkeskolen.

Udenfor Dagsordenen har Landbrugsministeren Ordet for at fremsætte det i Dag anmeldte Lovforslag.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): I Loven om Begunstigelse for landøkonomiske Forskudsforeninger findes, som bekendt, en Bestemmelse om, at de Laan,

disse Foreninger have modtaget af Statskassen, skulle tilbagebetales senest ved Udløbet af det tiende Aar efter Lovens Ikrafttræden. Dette Tidspunkt nærmer sig nu stærkt, idet det indtræffer til Foraaret, og for saa vidt der altsaa ikke inden den Tid træffes andre Bestemmelser af Lovgivningsmagten, skulle Forskudsforeningerne da indbetale hele den Gæld, som de staa i til Statskassen, og dette vil med andre Ord sige, at Forskudsforeningerne, i alt væsentligt i alt Fald, komme til at standse deres Virksomhed. Hvis Pengemarkedet havde været gunstigere, hvis der havde været rigeligere af Penge, og hvis Renten havde været lav, var der nogen Sandsynlighed for, at Forskudsforeningerne kunde have ordnet deres Forhold paa en anden Maade og tilvejebragt den nødvendige Driftskapital, selv om de skulde tilbagebetale de Laan, som de have modtaget af Statskassen, men under de nuværende ugunstige Forhold paa Pengemarkedet tror jeg ikke, dette kan lade sig gøre. For nu at medvirke til, at Forskudsforeningerne ikke skulle standse deres Virksomhed, tillader jeg mig i det Forslag, jeg her skal fremsætte for det høje Ting, at foreslaa, at Forskudsforeningernes Gældsforpligtelser til Staten afvikles paa den Maade, at de i Juni Termin 1908 betale et Afdrag af 0,2 af det oprindelige Laan, som de have modtaget, og derefter 0,1 aarlig, indtil Gælden er fuldt afbetalt, hvilket altsaa vil ske i Aaret 1916.

Endvidere tillader jeg mig at foreslaa, at Renten, der nu udgør 3 pCt., forhøjes til 3½ pCt., hvilket jeg tror maa anses for at være meget rimeligt i Betragtning af den nuværende høje Rentefod. Jeg nær naturligvis ikke Tvivl om, at Forskudsforeningerne helst vilde beholde de Laan, som de have modtaget, uden at betale Afdrag og uden at faa Renten forhøjet, men ved nærmere Overvejelse maa det sikkert erkendes, at dette er temmelig umuligt. Man kan ikke vedvarende lade en enkelt mindre Kreds af Medborgerne nyde en Begunstigelse, som man ikke ogsaa kan tilstaa andre. Hvis derfor de 168 Forskudsforeninger, som ere oprettede, skulle have Lov til at beholde de Laan, som de have modtaget af Staten uden at betale Afdrag, vil dette naturligt medføre, at andre, der ønske at danne ny Forskudsforeninger, maa have Adgang til at faa Laan af Staten paa lignende Betingelser. Men hvis vi skulle ind paa dette, ville hverken 5, 10 eller 20 Millioner Kr. kunne slaa til, saa skulle vi betydeligt højere op, og saa